

3. L'ortografia del pinyin

Sara Rovira-Esteva

Les *Regles bàsiques de l'ortografia del pinyin*, publicades pel Govern xinès a la dècada dels noranta del segle passat, volien oferir una eina útil per estandarditzar qüestions ortogràfiques relacionades amb aquest sistema de transcripció. L'any 2012 es va publicar una versió actualitzada d'aquestes regles a partir de l'experiència acumulada durant els anys d'aplicació. Això no obstant, aquests documents de referència no han gaudit de prou difusió, raó per la qual sembla que un gran nombre d'usuaris del pinyin desconeixen l'existència d'aquestes regles o no les apliquen correctament, de manera que trobem nombrosos errors en tot tipus de textos, com ara rètols d'establiments comercials, targetes de visita i mitjans de comunicació.

Malgrat que el pinyin no funciona pròpiament com un sistema d'escriptura, és molt important escriure'l d'acord amb les seves normes ortogràfiques, no tan sols perquè això contribueix a la seva estandardització, sinó també perquè facilita la comprensió del text al lector. Per això, a continuació presentem una adaptació de les regles ortogràfiques oficials de la transcripció en pinyin (estàndard GB/T 16159-2012) que inclou els aspectes més rellevants.

3.1. Principis generals

0.1. La paraula constitueix la unitat bàsica de la transcripció. Per tal de determinar què constitueix paraula i què no, ens haurem de fixar en la seva categoria gramatical, a més de valorar aspectes com ara la fonètica, la semàntica i la llargada.

Exemples: *rén* (人) i *túshūguǎn* (图书馆).

0.2. Les estructures de dues o tres síl·labes que expressen un sol concepte s'han d'escriure juntes.

Exemples: *chángyòngcí* (常用词), *zǒulái* (走来) i *duìbuqǐ* (对不起).

0.3. Els termes de quatre o més síl·labes que expressen un sol concepte s'han de transcriure separats d'acord amb les paraules o els elements que els formen (per exemple, si en la parla estan separats per pauses). Només s'han de transcriure junts si no és possible dividir-los en paraules.

Exemples: *Zhōnghuá Rénmín Gònghéguó* (中华人民共和国) i *gǔshēngwùxuéjiā* (古生物学家).

0.4. Reduplicació:

1. Les paraules monosil·làbiques reduplicades s'han de transcriure juntes.

Exemples: *rénrén* (人人), *kànkān* (看看), *dàdà* (大大), *hónghóng de* (红红的), *gègè* (个个).

2. Les paraules bisil·làbiques reduplicades del tipus *ABAB* s'han de transcriure separades.

Exemples: *yánjiū yánjiū* (研究研究), *xuěbái xuěbái* (雪白雪白).

3. Les paraules reduplicades del tipus *AABB* s'han de transcriure juntes.

Exemples: *qīngqīngchǔchǔ* (清清楚楚), *qiānqiānwànwàn* (千千万万), *shuōshuōxiàoxiào* (说说笑笑).

0.5. Els prefixos i sufixos monosil·làbics s'han de transcriure juntament amb la paraula de la qual formen part.

Exemples: *fùbùzhǎng* (副部长), *zhuōzi* (桌子), *xiàndàihuà* (现代化).

0.6. En determinades estructures juxtaposades, es pot afegir un guió entre els morfemes o les abreviatures per facilitar-ne la lectura i la comprensió.

Exemples: *bā-jiǔ tiān* (八九天), *zhōng-xiǎoxué* (中小学).

1. Regles bàsiques

1.1. Regles de transcripció sobre la divisió de les paraules

1.1.1. Substantius

Els substantius s'han de transcriure separats dels locatius que modifiquen; si aquestes coocurrències estan lexicalitzades, els elements s'han de transcriure junts.

Exemples: *shān shàng* (山上), *hé lǐmian* (河里面), *xuéxiào pángbiān* (学校旁边), *tiānshàng* (天上), *kōngzhōng* (空中).

1.1.2. Verbs

1.1.2.1. Les partícules aspectuals *zhe* (着), *le* (了) i *guo* (过) s'han de transcriure juntament amb el verb que modifiquen, mentre que la partícula modal *le* (了) de final d'oració s'ha de transcriure separada.

Exemples: *kànzhe* (看着), *jìnxíngguo* (进行过), *tǎolùn bìng tōngguòle* (讨论并通过了), *zhè běn shū wǒ kàn le* (这本书我看了).

1.1.2.2. El verb s'ha de transcriure separat del seu objecte. Els verbs morfològicament formats per verb i objecte s'han de transcriure separats quan s'hi insereixen altres paraules.

Exemples: *kàn xìn* (看信), *chī yú* (吃鱼), *kāi wánxiào* (开玩笑), *jiāoliú jīngyàn* (交流经验), *jūle yī gè gōng* (鞠了一个躬), *lǐguo sān cì fā* (理过三次发).

1.1.2.3. Si tant el verb (o adjectiu) com el seu complement verbal (resultatiu, potencial, etc.) són monosil·làbics s'han de transcriure junts, mentre que en la resta de casos s'han de transcriure separats.

Exemples: *gǎohuài* (搞坏), *dǎsǐ* (打死), *jiànchéng* (建成), *dàngzuò* (当做), *zǒu jìnlái* (走进来), *zhènglǐ hǎo* (整理好).

1.1.3. Adjectius

1.1.3.1. Els adjectius monosil·làbics i el seu prefix o sufix reduplicat s'han de transcriure junts.

Exemples: *mēngmēngliàng* (蒙蒙亮), *liàngtāngtāng* (亮堂堂).

1.1.3.2. Els adjectius s'han de transcriure separats dels mesuradors *xiē* (些), *yīxiē* (一些), *diǎnr* (点儿) i *yīdiǎnr* (一点儿) que els modifiquen.

Exemples: *dà xiē* (大些), *dà yīxiē* (大一些), *kuài diǎnr* (快点儿), *kuài yīdiǎnr* (快一点儿).

1.1.4. Pronoms

1.1.4.1. Els pronoms personals i interrogatius s'han de transcriure separats de la resta de paraules.

Exemples: *shéi shuō de?* (谁说的?), *tāmen huílái le* (他们回来了), *qù nǎlǐ?* (去哪里?).

1.1.4.2. Els pronoms demostratius *zhè* (这) i *nà* (那), d'una banda, i el pronom interrogatiu *nǎ* (哪), de l'altra, s'han de transcriure separats del nom i del mesurador que els segueixen. Si *zhè* (这), *nà* (那) i *nǎ* (哪) precedeixen *diǎnr* (点儿), *bān* (般), *biān* (边), *shí* (时) o *huìr* (会儿), s'han de transcriure junts.

Exemples: *zhè rén* (这人), *nà cì huìyì* (那次会议), *zhè zhī chuán* (这只船), *nǎ zhāng bào zhǐ* (哪张报纸), *zhè diǎnr* (这点儿), *zhè bān* (这般), *zhè biān* (这边), *nà shí* (那时), *nà huìr* (那会儿).

1.1.4.3. Els pronoms com *gè* (各), *měi* (每), *mǒu* (某), *běn* (本), *gāi* (该), *wǒ* (我), *nǐ* (你) s'han de transcriure separats dels substantius o mesuradors que modifiquen.

Exemples: *gè guó* (各国), *gè rén* (各人), *gè xué kē* (各学科), *měi nián* (每年), *mǒu rén* (某人), *běn bù mén* (本部门), *gāi gōng sī* (该公司), *wǒ xiào* (我校), *nǐ dān wèi* (你单位).

1.1.5. Numerals i mesuradors

1.1.5.1. Els numerals escrits en caràcters xinesos s'han de transcriure en pinyin, mentre que els números aràbics s'han de mantenir com a tals.

Exemples: *èr líng líng bā nián* (二零零八年), *èr fēn zhī yī* (二分之一), *635 fēnjī* (635分机).

1.1.5.2. Els números sencers de l'onze al noranta-nou s'han de transcriure junts.

Exemples: *shíwǔ* (十五), *jiǔshíjiǔ* (九十九).

1.1.5.3. Els números *bǎi* (百), *qiān* (千), *wàn* (万) i *yì* (亿) s'han de transcriure juntament amb la unitat que els precedeix, tot i que *wàn* (万) i *yì* (亿) s'han de transcriure separats del número que els precedeix si està format per més d'una xifra. Si el número que els precedeix és *shí* (十), també es poden transcriure junts.

Exemples: *shíyì / shí yì líng qīwàn èrqiān sānbǎi wǔshíliù* (十亿零七万二千三百五十六), *liùshísān yì qīqiān èrbǎi liùshí bā wàn sìqiān líng jiǔshíwǔ* (六十三亿七千二百六十八万四千零九十五).

1.1.5.4. S'ha d'escriure un guió entre el prefix ordinal *dì* (第) i el numeral que modifica. Si un numeral de l'1 al 10 va precedit del prefix ordinal *chū* (初), s'han de transcriure junts.

Exemples: *dì-shísān* (第十三), *dì-sānbǎi wǔshíliù* (第三百五十六), *chūyī* (初一).

1.1.5.5. S'ha d'escriure un guió entre dos números que fan referència a una data.

Exemples: *wǔ-sì* (五四), *yī'èr-jiǔ* (一二·九).

1.1.5.6. Els números i els mesuradors s'han de transcriure separats. Els números aproximats formats amb *duō* (多), *lái* (来) i *jǐ* (几) s'han de transcriure separats tant dels números com dels mesuradors. Això no obstant, *shíjǐ* (十几) i *jǐshí* (几十) s'han de transcriure junts.

Exemples: *liǎng gè rén* (两个人), *yī dà wǎn fàn* (一大碗饭), *liǎng jiān bàn wūzi* (两间半屋子), *kàn liǎng biàn* (看两遍), *yībǎi duō gè* (一百多个), *shí lái wàn rén* (十来万人), *jǐ jiā rén* (几家人), *jǐ tiān gōngfu* (几天工夫), *shíjǐ gè rén* (十几个人).

S'ha d'escriure un guió entre dos números propers o entre dues ordres de magnitud (desenes, centenes, milers, etc.) juxtaposades quan indiquen un número aproximat.

Exemples: *sān-wǔ tiān* (三五天), *yì-wàn nián* (亿万年).

Els mesuradors compostos s'han de transcriure junts.

Exemples: *rén cì* (人次), *qiānwǎxiǎoshí* (千瓦小时).

1.1.6. Adverbis

Els adverbis s'han de transcriure separats de les paraules que modifiquen.

Exemples: *hěn hǎo* (很好), *dōu lái* (都来), *gèng měi* (更美), *zuì dà* (最大), *bù lái* (不来), *gānggāng zǒu* (刚刚走), *fēicháng kuài* (非常快), *shífēn gǎndòng* (十分感动).

1.1.7. Preposicions

Les preposicions s'han de transcriure separades de la resta de paraules.

Exemples: *zài qiánmiàn zǒu* (在前面走), *xiàng dōngbiān qù* (向东边去), *wèi rénmin fúwù* (为人民服务), *cóng zuótiān qǐ* (从昨天起), *shēng yú 1940 nián* (生于1940年), *guānyú zhè gè wèntí* (关于这个问题).

1.1.8. Conjuncions

Les conjuncions s'han de transcriure separades de la resta de paraules.

Exemples: *gōngrén hé nóngmín* (工人和农民), *bùdàn kuài érqiě hǎo* (不但快而且好), *nǐ lái háishi bù lái?* (你来还是不来?).

1.1.9. Partícules

1.1.9.1. Les partícules estructurals com ara *de* (的), *de* (地), *de* (得), *zhī* (之) i *suǒ* (所) s'han de transcriure separades de la resta de paraules. En el cas de les partícules *de* (的), *de* (地) i *de* (得), si la paraula que les precedeix és monosil·làbica, també es poden transcriure juntament amb aquesta paraula.

Exemples: *zhè shì wǒ de / wǒ de shū* (这是我的书), *wǒmen guòzhe xìngfú de shēnghuó* (我们过着幸福的生活), *mài qīngcài luóbo de* (卖青菜萝卜的), *tā zài dàjiē shàng mǎnmǎn de zǒu* (他在大街上慢慢地走), *tǎnbái de gàosu nǐ ba* (坦白地告诉你吧), *xiěde / xiě de bù hǎo* (写得不好), *hóngde hěn / hóng de hěn* (红得很), *shàonián zhī jiā* (少年之家), *zuì fāda de guójiā zhī yī* (最发达的国家之一).

1.1.9.2. Les partícules modals s'han de transcriure separades de la resta de paraules.

Exemples: *Nǐ zhīdao ma?* (你知道吗?), *Zěnmé hái bù lái a?* (怎么还不来啊?), *Kuài qù ba!* (快去吧!), *Tā yīdìng huì lái de.* (他一定会来的).

1.1.10. Interjeccions

Les interjeccions solen ser independents sintàcticament i s'han de transcriure separades de la resta de paraules.

Exemples: *A! Zhēn měi!* (啊! 真美!), *Ng, nǐ shuō shénme?* (嗯, 你说什么?), *Hng, zǒuzhe qiáo ba!* (哼, 走着瞧吧!).

1.1.11. Onomatopeies

Les onomatopeies s'han de transcriure separades de la resta de paraules.

Exemples: *«hōnglōng» yī shēng* (“轰隆”一声), *jījīzhāzhā jiào gè bù tíng* (叽叽喳喳叫个不停), *«du-», qìdí xiǎng le* (“嘟——”, 汽笛响了).

1.1.12. Frases fetes i expressions fixes:

1.1.12.1. Les frases fetes, formades principalment per expressions de quatre caràcters provinents del xinès clàssic, sovint funcionen soles en el discurs. Si des del punt de vista de l'estructura poden dividir-se en dos elements bisil·làbics, s'han de separar amb un guió.

Exemples: *fēngpíng-làngjìng* (风平浪静), *àizēng-fēnmíng* (爱憎分明), *shuǐdào-quchéng* (水到渠成), *yángyáng-dàguān* (洋洋大观).

Les que no es puguin dividir en dos grups bisil·làbics s'han de transcriure juntes.

Exemples: *bùyìlèhū* (不亦乐乎), *zǒng'éryánzhī* (总而言之), *àimònéngzhù* (爱莫能助).

1.1.12.2. Les frases fetes que no siguin de quatre caràcters, i també les altres expressions fixes, s'han de separar d'acord amb les paraules que les formen.

Exemples: *bēi hēiguō* (背黑锅), *bā gānzi dǎ bù zháo* (八竿子打不着).

1.2. Regles de transcripció d'antropònims i topònims

1.2.1. La transcripció dels antropònims

1.2.1.1. En els antropònims xinesos, nom i cognoms s'han de transcriure separats i amb la lletra inicial del nom i el cognom en majúscula. Primer apareix el cognom, que va seguit del nom. Els cognoms de més d'una síl·laba s'han de transcriure junts. En el cas de dos cognoms, cal separar-los amb un guió i escriure la lletra inicial d'ambdós en majúscula. Els sobrenoms o pseudònims s'han de transcriure seguint els mateixos criteris.

Exemples: *Lǐ Huá* (李华), *Wáng Jiànguó* (王建国), *Dōngfāng Shuò* (东方朔), *Zhūgě Kǒngmíng* (诸葛孔明), *Lǔ Xùn* (鲁迅).

1.2.1.2. Els noms propis s'han de transcriure separats dels càrrecs o altres formes de tractament, que s'escriuen amb minúscula.

Exemples: *Wáng bùzhǎng* (王部长), *Wú lǎo* (吴老), *Zhào tóngzhì* (赵同志).

1.2.1.3. Els prefixos que constitueixin formes de tractament com ara *lǎo* (老), *xiǎo* (小), *dà* (大), o *a* (阿) s'han d'escriure separats del substantiu i amb majúscula inicial.

Exemples: *Xiǎo Liú* (小刘), *Ā Sān* (阿三).

1.2.1.4. En el cas de les formes de tractament que han passat a formar part del nom propi, s'han de transcriure juntament amb el nom, que va amb majúscula inicial.

Exemples: *Kǒngzǐ* (孔子), *Bāogōng* (包公).

1.2.2. La transcripció dels topònims

1.2.2.1. Els topònims xinesos s'han de transcriure separats dels substantius comuns que modifiquen, i les inicials de tots dos elements s'han d'escriure en lletra majúscula.

Exemples: *Běijīng Shì* (北京市), *Héběi Shěng* (河北省), *Yālù Jiāng* (鸭绿江), *Tài Shān* (泰山), *Dòngtíng Hú* (洞庭湖), *Táiwān Hǎixiá* (台湾海峡).

1.2.2.2. Els prefixos o sufixos monosil·làbics s'han de transcriure juntament amb els noms propis o comuns als quals s'afixen (en negreta en els exemples següents) i la inicial s'ha d'escriure en lletra majúscula.

Exemples: *Xīliáo Hé* (西辽河), *Jǐngshān Hòujiē* (景山后街), *Cháoyángménnèi Nánxiǎojiē* (朝阳门内南小街).

1.2.2.3. Si la coocurrència s'ha lexicalitzat, els topònims s'han de transcriure juntament amb el substantiu comú que els segueix. Si no és necessari diferenciar el nom propi del comú, també es transcriuen junts.

Exemples: *Wángcūn* (王村), *Jiǔxiānqiáo* (酒仙桥), *Zhōukǒudiàn* (周口店).

1.2.3. Els antropònims i topònims no xinesos escrits en caràcters s'han de transcriure en pinyin.

Exemples: *Mǎkèsī* (马克思), *Wūlǔmùqí* (乌鲁木齐), *Lúndūn* (伦敦), *Dōngjīng* (东京).

1.2.4. En cas de dubte o si voleu conèixer amb més detalls les regles sobre la transcripció dels antropònims i topònims, consulteu l'estàndard GB/T 28039.

1.3. Regles sobre les majúscules

1.3.1. La primera lletra d'una oració i d'un vers s'han d'escriure amb lletra majúscula.

Exemples: *Chūntiān lái le.* (春天来了。)

1.3.2. La primera lletra dels noms propis s'ha d'escriure en lletra majúscula. Si el nom propi està format per més d'una paraula, la inicial de cadascuna s'ha d'escriure amb lletra majúscula. En determinats contextos, es poden escriure en majúscules totes les lletres del nom propi.

Exemples: *Běijīng* (北京), *Chángchéng* (长城), *Qīngmíng* (清明), *Guójì Shūdiàn* (国际书店), *Héping Bīnguǎn* (和平宾馆), *Guāngmíng Rìbào* (光明日报).

1.3.3. Si un nom propi es combina amb un substantiu comú, la primera lletra de la

paraula resultant s'ha d'escriure amb majúscula. Això no obstant, si aquesta paraula ja ha passat a ser un substantiu comú, la inicial s'ha d'escriure amb minúscula.

Exemples: *Míngshǐ* (明史), *Guǎngdōnghuà* (广东话), *guǎnggān* (广柑), *zhōngshānfú* (中山服).

1.5. La transcripció dels tons

1.5.1. Les marques de to se situen a sobre de la vocal nuclear de la síl·laba, llevat de les combinacions *iu* i *ui*, en què el to es marca sobre l'última vocal. Quan marquem el to sobre la *i* s'ha d'eliminar el punt. El to neutre no es marca mai.

Exemples: *āyí* (阿姨), *liúshuǐ* (流水), *kàndeqǐ* (看得起).

1.5.2. Si *yī* (一) i *bù* (不) canvien de to, se solen transcriure d'acord amb el to original. Només s'han d'indicar els tons originals, és a dir, els canvis de to no s'indiquen, llevat que estigui justificat per motius pedagògics.

Exemples: *yī jià* (一架), *yī tiān* (一天), *yī tóu* (一头), *yī wǎn* (一碗), *bù qù* (不去), *bù duì* (不对), *bùzhìyú* (不至于).

1.5.3. En les paraules que segueixen el patró morfològic *ABB* o *AABB* se sol mantenir el to original de *BB*, és a dir, no es marca el canvi de to. En el cas de les paraules amb una estructura *BB* que sempre es llegeix amb un canvi de to, hem de marcar el canvi en transcriure-les.

Exemples: *hóngtóngtóng* (红彤彤).

1.5.4. En alguns contextos, es poden no marcar els tons dels noms propis.

Exemples: *Lǐ Huá* (李华), *Běijīng* (北京).

1.6. Guió de salt de línia

1.6.1. La divisió de paraules a final de línia s'ha de fer d'acord amb les síl·labes realitzables en xinès estàndard.⁴ Les paraules abreujades no es poden dividir a final de línia.

Taula 3.1. Exemple de separació de síl·labes a final de línia

Xinès en caràcters	Exemples correctes:	Exemples incorrectes:
光明	...guāng-míng	...gu-āngmíng
王建国	...Wáng J.G.	...Wáng J.-G.

1.6.2. Si entre les dues síl·labes de la paraula que es divideix a final de línia hi ha un apòstrof de separació de síl·labes,⁵ aquest apòstrof desapareix.

Exemple: 西安 (*Xī'ān*)

...Xī-

ān

1.6.3. Si la paraula transcrita ja duu un guió de separació de síl·labes, aquest guió es manté i n'hem d'afegir un altre a l'inici de la línia següent.

Exemple: 车水马龙 (*chēshuǐ-mǎlóng*)

...chēshuǐ-

-mǎlóng

1.7. Quan transcrivim en pinyin, el punt (。) es transcriu com un punt petit (.), el guió (—) s'escriu com un guió curt (-), els sis punts suspensius (……) com tres punts (...) i el sig-

4. Vegeu l'annex 1, on trobareu una llista de les síl·labes xineses.

5. En els casos en què una síl·laba no inicial d'una paraula comenci per *a*, *e* o *o*, cal separar-la de la síl·laba anterior amb un apòstrof, per exemple, Pu'er cha (普洱茶) 'te de Pu'er' o Tian'anmen (天安门) 'Tian'anmen'.

ne de pausa (、) es pot substituir per una coma (,). Per a la resta de regles relacionades amb els signes de puntuació, consulteu la norma GB/T 15834.

Recomanacions

- Quan transcrivim del xinès cal cenyir-nos sempre a les regles ortogràfiques del pinyin, que prenen la paraula com a unitat bàsica de transcripció.
- Cal optar pel pinyin sense tons, llevat dels casos en què, pel context d'ús, sigui aconsellable mantenir-los.
- La partició de síl·labes a final de línia s'ha de fer d'acord amb les síl·labes realitzables en xinès estàndard.
- Tan sols escriurem amb majúscula els casos previstos a les regles ortogràfiques, com ara topònims, antropònims i publicacions.